

Postanowienie Trybunału z dnia 10 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Jaworznie) — Piotr Kawala przeciwko Gminie Miasta Jaworzna

(Sprawa C-134/07) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Podatek wewnętrzny w przypadku produktu przywożonego z innego państwa członkowskiego wyższy niż w przypadku produktu podobnego nabywanego na miejscu — Artykuł 90 akapit pierwszy WE — Opłata nakładana przy pierwszej rejestracji na przywożone samochody używane)

(2008/C 64/22)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Rejonowy w Jaworznie

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: **Piotr Kawala**

Strona pozwana: **Gmina Miasta Jaworzna**

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Rejonowy w Jaworznie — Wykładnia art. 90 WE — Opłata pobierana za wydanie karty pojazdu przy pierwszej jego rejestracji w państwie członkowskim, której wysokość bardzo istotnie przekracza wysokość opłaty pobieranej za wydanie wtórnika karty pojazdu — Zasada neutralności podatków wewnętrznych w odniesieniu do konkurencji między produktami już znajdującymi się na rynku krajowym a produktami będącymi przedmiotem przywozu

Sentencja

Artykuł 90 akapit pierwszy WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on opłacie, takiej jak ta przewidziana w § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 lipca 2003 r. w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu, która to opłata w praktyce jest nakładana w związku z pierwszą rejestracją używanego pojazdu samochodowego przywiezionego z innego państwa członkowskiego, lecz nie jest nakładana w związku z nabyciem w Polsce używanego pojazdu samochodowego, jeśli jest on tam już zarejestrowany.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 15 stycznia 2007 r. w sprawie T-276/06 Sellier przeciwko Komisji, wniesione w dniu 3 kwietnia 2007 r. przez Jean Yves'a Selliera

(Sprawa C-191/07 P)

(2008/C 64/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jean Yves Sellier (przedstawiciel: J. Y. Leeman, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Postanowieniem z dnia 18 września 2007 r. Trybunał (szósta izba) oddalił odwołanie i obciążył J.Y. Selliera jego własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 11 września 2007 r. w sprawie T-28/07, Fels-Werke GmbH, Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH, Spenner-Zement GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 19 listopada 2007 r. przez Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH

(Sprawa C-503/07 P)

(2008/C 64/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Saint-Gobain Deutschland GmbH (przedstawiciele: adwokaci H. Posser i S. Altenschmidt)

Druga strona postępowania: Fels-Werke GmbH, Spenner-Zement GmbH & Co. KG, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 11 września 2007 r. w sprawie T-28/04 Fels-Werke i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich w części dotyczącej wnoszącego odwołanie;
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 decyzji Komisji z dnia 29 listopada 2006 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Republikę Federalną Niemiec zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (niepublikowany numer dokumentu) w zakresie, w jakim Komisja uznała w tym przepisie, że gwarancja rozdziału w pierwszym okresie handlu opisana w rozdziale 6.2 krajowego planu rozdziału uprawnień w Niemczech pod tytułem „rozdziały uprawnień na podstawie § 8 ZuG 2007” jest niezgodna z dyrektywą 2003/87/WE;
- stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 2 decyzji w zakresie, w jakim udziela on wytycznych Republice Federalnej Niemiec dotyczące stosowania gwarancji rozdziału w pierwszym okresie handlu, które zostały opisane w rozdziale 6.2 krajowego planu rozdziału uprawnień w Niemczech pod tytułem „rozdziały uprawnień na podstawie § 8 ZuG 2007” i przy tym określa ważność tego samego czynnika dla innych porównywalnych i już istniejących instalacji;
- posiłkowo uchylenie postanowienia określonego w tiret pierwszym i przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonym postanowieniu Sąd wykluczył istnienie indywidualnego interesu wnoszącego odwołanie i w konsekwencji uznał za niedopuszczalną jego skargę o stwierdzenie w części nieważności decyzji Komisji z dnia 29 listopada 2006 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Niemcy.

Na poparcie swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi, że zostało naruszone jego prawo procesowe chroniące jego interesy oraz materialne prawo wspólnotowe — art. 230 ust. 4 WE.

W pierwszej kolejności Sąd naruszył zasady prawa do rzetelnego procesu oraz prawa do bycia wysłuchanym. Sąd uzasadnił zasadniczo brak indywidualnego interesu wnoszącego odwołanie tym, że nie wykazał on swojej przynależności do zamkniętego kręgu przedsiębiorców, w szczególności nie przedstawił żadnej listy przedsiębiorców, którzy korzystają ze stosowania § 8 ust. 1 ZuG 2007. Jednak według wnoszącego odwołanie Sąd nigdy nie zażądał w ramach przeprowadzonego postępowania

przedstawienia listy przedsiębiorstw objętych gwarancją rozdziału. Wnoszący odwołanie utrzymuje, że znaczenie przedstawienia takiej listy nie musiało nasuwać mu się z innych powodów, ponieważ zamknięty i ograniczony charakter kręgu przedsiębiorców objętych gwarancją rozdziału wynikał już z prawnie wiążącej struktury ZuG 2007 przedstawionej Sądowi. Ponadto, zdaniem wnoszącego odwołanie, żądając przedstawienia takiej listy Sąd żąda czegoś, czego on nie może spełnić.

W drugiej kolejności Sąd naruszył art. 230 ust. 4 WE, ponieważ niesłusznie wykluczył istnienie jego indywidualnego interesu. Bowiem grupa osób, do których ma zastosowanie zaskarżona decyzja, nie tylko jest określona — jak stwierdził Sąd — „mniej lub bardziej dokładnie”, lecz jest ostatecznie zdefiniowana prawnie przez zdarzenia mające miejsce w przeszłości i logicznie nie może być rozszerzona. Jeśli chodzi o przedsiębiorców objętych gwarancją rozdziału, o której mowa w § 8 ust. 1 ZuG 2007, zaskarżona decyzja może być oceniona jako pewna całość, na którą składają się indywidualne decyzje, ponieważ każdemu z nich zakazano utrzymywania gwarancji rozdziału.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Madrid (Hiszpania) w dniu 3 grudnia 2007 r. — Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho przeciwko Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Alcampo S.A.

(Sprawa C-537/07)

(2008/C 64/25)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Alcampo S.A.